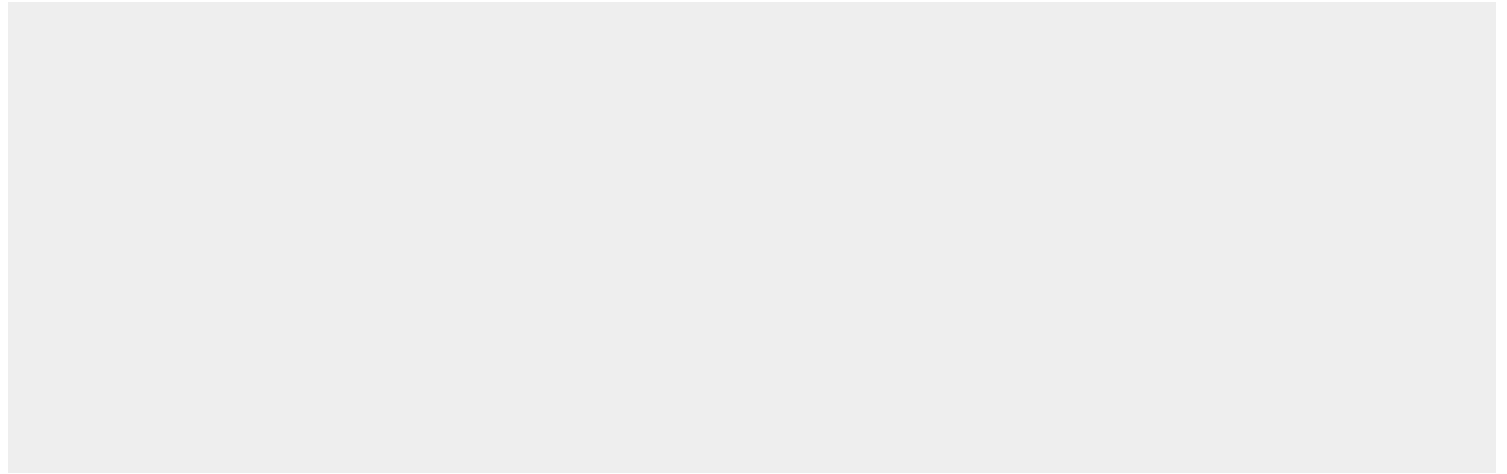

Posted on 3 juni 2016 by Margreet

Mensen met een complexe zorgvraag zijn het slachtoffer van de veranderingen die sinds vorig jaar in de zorg zijn doorgevoerd. Het duurt lang voor ze het juiste loket hebben gevonden en nog langer voor ze echt passende zorg krijgen. Dit blijkt uit ruim 16.000 meldingen die samenwerkende cliëntenorganisaties het afgelopen half jaar hebben verzameld.

Category: [Zorg](#)

Mensen met een relatief eenvoudige zorgvraag weten steeds beter waar ze terecht kunnen voor zorg en ondersteuning. Dit geldt echter niet voor mensen met meer complexe vragen en problemen.

Zij moeten vaak langs verschillende loketten om de noodzakelijke zorg en ondersteuning te krijgen. Dat brengt veel bureaucratische rompslomp met zich mee. Ze worden slecht geïnformeerd over keuzemogelijkheden en kosten van zorg. Ze hebben te maken met lange aanvraagprocedures. En ze verkeren lang in onzekerheid, waarbij instanties naar elkaar verwijzen of tegenstrijdige informatie geven.

Volgens de thuiszorg moet mijn moeder naar het verpleeghuis. Het CIZ is juist van mening dat mijn ouders thuis moeten blijven wonen. Nu dreigt de thuishulp te stoppen. Elke instantie heeft een ander verhaal. We maken ons grote zorgen. Hoe moeten we verder?

Mijn zoon van 15 heeft een progressieve spierziekte. Hij heeft al jarenlang een pgb. Het lijkt erop dat we nu naar de zorgverzekeraar moeten voor verpleegkundige zorg thuis. Van vier verschillende medewerkers van de zorgverzekeraar krijgen we onduidelijke en tegenstrijdige antwoorden. Bij welk loket moet ik nu aankloppen?

Opvallend is verder dat het regelen van zorg en ondersteuning voor kinderen en jongeren vaak moeizaam verloopt. Het aantal klachten hierover neemt toe. Ook hier worden lange aanvraagprocedures veel genoemd. Verder zijn er veel klachten over lange wachttijden bij het toekennen van persoonsgebonden budgetten en over gebrek aan deskundigheid.

De Wmo-consulenten hebben niet de juiste expertise: geen medische achtergrond, geen kennis van de GGz en te geringe opleiding. Ze willen alles telefonisch afhandelen. Ze schrijven zaken verkeerd op, zoals dat mijn zoon geen medicijnen gebruikt. In het verslag staat dan dat er geen toezicht nodig is, terwijl dat wel het geval is. De betrokken consulenten begrijpen het gewoon niet.

De meldingen beslaan de periode van 15 oktober tot en met 31 maart 2016. Ze zijn samengebracht in het vierde Signaalrapport, Mensen zijn op zichzelf aangewezen. Dwalen tussen wetten en loketten. Hieraan hebben meegewerkt: Ieder(in), NPCF, LPGGz, Per Saldo, KBO, PCOB, MEE NL, Mezzo, Kans Plus en het programma Zorg Verandert.

Downloads:

[966 signaalrapport voorjaar 2016 def toegankelijk.pdf](#) - PDF (1 MB)

